
СТРУНИ.

Отпаднали коси — надъ треперящитѣ струни
На моляща китара. . . Зовешъ ме ти сега:
Изъ тежкий дѣхъ на есенната нощъ понисатъ се вълни
Отъ спомненъ трепетъ на забравена тѣга. . .

Сега — пробудена отъ сънъ — зовешъ ме ти.
Изъ топлій зовъ понесенъ отъ ридающи вълни
Прѣплитатъ се политнали цѣлуващи мечти
На лудо щастие. . . отъ миналитѣ дни. . .

Азъ ида — и безумно ме зовешъ сега! . . .
Отъ твоя страстенъ зовъ, възпрѣна есенята
Забрави къснитѣ цвѣтя на нашто щастие. . .
Сега: зовешъ ме ти — азъ нося ги, цвѣтящи подъ снѣга. . .